آزمون عملي نخست

ساحتماها والكوريتماطا

۲۲ فروردین ۱۳۹۸

چاسی فامه

افتخارآفرینی سیدپارسا (دستهبندی: درختها)

محدودیت زمان: ۱ ثانیه محدودیت حافظه: ۲۵۶ مگابایت

برای حل این سوال کافی است دقت کنید که اولین راس ورودی ریشه است؛ اگر این راس مثلا ۳ فرزند داشته باشد، آنگاه ۳ راس بعدی مربوط به راسهای سطح ۲ درخت هستند؛ سپس اگر این سه راس به ترتیب ۱، ۳ و ۲ فرزند داشته باشند آنگاه ۶ راس بعدی مربوط به بعدی مربوط به سطح ۳ درخت هستند؛ و به همین ترتیب اگر این رئوس مجموعا k فرزند داشته باشند آنگاه k راس بعدی مربوط به سطح بعدی هستند. با همین روند می توان تعداد سطحها یا همان ارتفاع درخت را تعیین کرد. هزینه یی زمانی این الگوریتم از $\theta(n)$ است.

کد این برنامه به صورت زیر است:

```
n = int(input())
arr = [*map(int,input().split())]
lst_sum = 1
cur_sum = 0
pointer = 0
ans = 0

while pointer < n:
    cur_sum = 0
    for i in range(pointer,pointer+lst_sum):
         cur_sum += arr[i]
    pointer += lst_sum
    ans += 1
    lst_sum = cur_sum
print(ans)</pre>
```

دکتر شریفی vs طالبی (دستهبندی: ترای)

محدودیت زمان: ۰/۵ ثانیه محدودیت حافظه: ۲۵۶ مگابایت

برای حل زیرمسئلهی اول کافی است به ازای هر رشتهای که اضافه میشود آن را با تکتک رشتههای قبلی مقایسه کنیم تا ببینیم آیا پیشوند یکی از آنها هست یا خیر.

برای حل زیرمسئله ی دوم و یا کل سوال باید رشته های ورودی را به ترتیب در یک ترای اضافه کنیم؛ اگر طول رشته ها به ترتیب نزولی باشد (زیرمسئله ی دوم) آنگاه به ازای هر رشته که اضافه می شود تنها حالتی که «تابلو» می شود این است که این رشته پیشوند یک رشته ای باشد که قبلا اضافه شده؛ پس بعد از اضافه شدن هر رشته، اگر راس فعلی ما در ترای (که راس منتناظر با آخرین حرف رشته است) دارای فرزند بود (یعنی رشته ای شامل رشته ی فعلی و بزرگتر از آن قبلا اضافه شده) یا قبلا یک رشته به آن راس ختم شده بود (یعنی دخت یک متغیر شده باین رشته قبلا وجود داشته) باید اعلام کنیم که وضعیت تابلو شده است! پس برای هر گره ی درخت یک متغیر بولین می گیریم که نشان دهد آیا رشته ای به این گره ختم شده است یا نه.

برای حل کل سوال باید این حالت اضافه را در نظر بگیریم که وقتی یک رشته اضافه می شود ممکن است یکی از رشته هایی که قبلا اضافه شده پیشوند آن بشوند؛ بنابراین همین متغیر بولین که در قسمت قبل گفته شد را در نظر بگیرید؛ اگر در تمام طول مسیر اضافه کردن کاراکترهای رشته ی جدید (نه فقط در گرهی متناظر به حرف آخر) راسی وجود داشت که این متغیر بولینش برابر با یک شد یعنی یک رشته قبلا وجود داشته که پیشوند رشته ی فعلی ما است. هزینه ی زمانی این الگوریتم از مرتبه ی مجموع طول رشته های ورودی است.

کد این برنامه به صورت زیر است:

```
MAX = 100000
mark = [False for i in range(MAX)]
nxt = [[-1 \text{ for i in } range(MAX)] \text{ for i in } range(26)]
cnt = 1
def add(msq):
      global cnt, nxt, mark
      for char in msg:
             ch = ord(char)-ord('a')
             if nxt[ch][ptr] == -1:
                   nxt[ch][ptr] = cnt
                   cnt += 1
             ptr = nxt[ch][ptr]
             if mark[ptr]:
                   return True
      for i in range(26):
            if nxt[i][ptr] != -1:
                   return True
      mark[ptr] = True
      return False
def end program(msg):
      print(msg)
      exit()
txts = []
while True:
      txt = input()
      if len(txt) == 1 and txt[0] == "0":
            end_program("everything is alright")
      if add(txt):
            end program(txt)
      txts.append(txt)
```

زیدان هم برگشت؛ اما تو نیامدی! (دستهبندی: استک)

محدودیت زمان: ۱ ثانیه محدودیت حافظه: ۲۵۶ مگابایت

برای حل زیرمسئله در هر مرحله مینیمم اعداد را در نظر بگیرید، فرض کنید این مینیمم در اندیس i قرار داشتهباشد؛ حال می توان a_i تا بازه a_i ا انتخاب کرد و از تمامی اعداد a_i تا کم کرد. اکنون تعدادی از اعداد برابر صفر می شوند که آن ها را حذف می کنیم مسئله را در تکه آرایه های باقی مانده حل می کنیم. این راه حل از $O(n^2)$ است.

برای حل کل سوال فرض کنیم که بازه های جواب به صورت $[L_1,R_1]$ ، $[L_2,R_2]$ و $[L_1,R_1]$ هستند. حال دو عنصر کنار هم $[L_1,R_1]$ برای حل کل سوال فرض کنیم که بازه های جواب به صورت $[a_i,a_i]$ ه تعداد بازه های فرض کنیم یک بازه ای در اندیس $[a_i,a_i]$ هستند. حال دو عنصر دارند؛ در نتیجه باید [x,i] و [x,i] شروع شوند. زیرا اگر فرض کنیم یک بازه ای در اندیس [x,i] بسته شود (مثلاً بازهی [x,i] و بدون تغییر در آرایهی و بازه ای دیگر در [x,y] و بدون تغییر در آرایهی [x,y] بازه ای دیگر در [x,y] و بدون تغییر در آرایهی تعداد بازه های نهایی کمتر شوند. پس به صرفه است صرفاً به اندازه اختلاف این دو عنصر مجاور بازه از اندیس [x,y] تعداد [x,y] به صورت مشابه اگر [x,y] تعداد [x,y] بازه در [x,y] بازه در [x,y] به صورت مشابه اگر [x,y] تعداد [x,y] بازه در [x,y] بازه در

پس ما مکان بسته شدن و باز شدن بازهها را داریم. اگر شرط داخل هم بودن بازهها و یا مجزا بودنشان را در نظر نگیریم، میتوان به هر روش دلخواه یکی از مکانهای بازشدن را با یکی از مکانهای بسته شدن متناظر کرد و یک بازه (برای خروجی) ساخت. اما با توجه به شرایط گفته شده در سوال می توانیم مسئله را شبیه سوال پرانتزگذاری در نظر بگیریم؛ یعنی به ازای هر باز شدن بازه یک کاراکتر (قرار دهیم، اکنون سوال تبدیل به این می شود که به هر پرانتز باز، یک پرانتز بسته نسبت دهیم به صورتی که در نهایت تبدیل به یک پرانتزگذاری صحیح شود که این سوال با استفاده از استک قابل حل است.

كد سوال به صورت زير است:

```
n = int(input())
arr = [*map(int,input().split())]
arr = [0] + arr + [0]
st = []
ans = []
for i in range(n+1):
     x = arr[i]
     y = arr[i+1]
     while x > y:
          x -= 1
          ans.append((st.pop(),i))
     while x < y:
          x += 1
          st.append(i+1)
print(len(ans))
for pair in ans:
     print(pair[0], pair[1])
```